

แรงงานไทยภายใต้นโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของประเทศสิงคโปร์ Thai labor under the policy of importing foreign labor in Singapore

วสันต์ ปวนปิ่นวงศ์¹

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้พยายามชี้ชวนให้เห็นภาพของแรงงานไทยภายใต้นโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ 1). ภาพรวมของนโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของประเทศสิงคโปร์ที่ส่งผลกระทบต่อแรงงานไทยในประเทศสิงคโปร์ 2). ปัญหาแรงงานในประเทศสิงคโปร์ โดยนโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของสิงคโปร์โดยรวมนั้นจะเน้นการนำเข้าแรงงานที่ไร้ฝีมือในการเข้าไปทดแทนแรงงานในประเทศสิงคโปร์ เนื่องจากว่าประเทศสิงคโปร์นั้นขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือเป็นอย่างมาก ซึ่งกลุ่มแรงงานที่เข้าไปทำงานในประเทศที่ไร้ฝีมือนี้ส่วนใหญ่จะเป็นชาวอินเดีย มาเลเซีย จีน ไทย ฟิลิปปินส์ ซึ่งส่วนมากจะเป็นแรงงานก่อสร้างและเป็นแม่บ้าน ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งจะเป็นกลุ่มแรงงานทักษะซึ่งคนกลุ่มนี้ได้เข้ามาทำงานในประเทศสิงคโปร์ในจำนวนมาก เช่น แพทย์ วิศวกร เป็นต้น แต่ประเด็นที่สำคัญที่มาจาก การจัดทำนโยบายเรื่องการนำเข้าแรงงานของประเทศสิงคโปร์นั้น จะต้องคำนึงถึงผลกระทบจากการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่มีต่อคนสิงคโปร์ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติดกับอำนาจของการเมืองที่มีการจำกัดการใช้นโยบายดังกล่าวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชาวสิงคโปร์ซึ่งเป็นฐานเสียงที่สำคัญของรัฐบาล ฉะนั้นในการกำหนดนโยบายเรื่องการนำเข้าแรงงานของรัฐจึงมีเครื่องมือในการกำหนดโควตาการนำเข้าของเอกชน เช่น มาตรการด้านกฎหมาย ระบบ Levy หรือแม้กระทั่งคุณสมบัติของแรงงานซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของแรงงานไทยในสิงคโปร์ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสภาพการทำงาน วิถีชีวิต ตลอดจน

¹ สาขาวิชารัฐศาสตร์ วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
E-mail : reddevil_small@hotmail.com

สวัสดิการแรงงาน ที่พบว่ายังมีความไม่เป็นธรรมต่อแรงงานไทย ซึ่งเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญและเร่งแก้ไขผ่านความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

คำสำคัญ : แรงงานไทย; แรงงานต่างชาติ; นโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติ; สิงคโปร์

Abstract

This article present the topic is Thai workers under policy of importing foreign workers in Singapore. Objective this article; Frist, to present overall image about policy of importing foreign workers in Singapore which effect to Thai workers in Singapore. Second, to present the problem of Thai workers in Singapore. The policy of importing foreign workers in Singapore very emphasize about import unskilled workers to replace the workers in Singapore. Because Singapore is a shortage of unskilled workers is enormous. So the most of workers which enter to Singapore is Indian, Malaysian, Chinese, Thai and Pilipino. These workers are mostly construction workers and maids apart from this, a group of skilled workers. Such as Medical and Engineering. The key issues in preparing policy on importation of workers in Singapore. Must take into account the impact of the entry of foreign workers to the people of Singapore. As a matter of policy to import foreign workers is related to the political power that have restricted use policy to avoid a negative impact on Singaporeans, the voice of the government. Therefore, in determining the policy on importation of workers, so the state has had to impose quotas on imports of such measures, the private legal system Levy or even the qualifications of workers. This reflects the policy of Thai labor into Singapore Whether in terms of working conditions, lifestyles, as well as labor welfare Found to be unfair to Thai workers Which is a problem that the government must attend and solve through the cooperation from relevant agencies seriously.

Keywords: Thai Workers; Foreign workers; Foreign Labor; Policy on Foreign Labor Import; Singapore

บทนำ

ปัจจุบันกระแสเรื่องของการอพยพเคลื่อนย้ายของผู้คนในพื้นที่หนึ่งไปยังพื้นที่หนึ่งนั้นถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะการเคลื่อนย้ายของคนเหล่านั้นมีผลกระทบต่อโครงสร้างอำนาจรัฐของประเทศปลายทาง การเคลื่อนย้ายและอพยพของคนในพื้นที่หนึ่งไปยังพื้นที่หนึ่งเป็นผลมาจากกระแสเรื่องโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเชื่อมต่อของคนไม่ว่าจะอยู่ที่พื้นที่ไหนก็สามารถติดต่อ หรือเดินทางเชื่อมต่อกันอย่างสะดวก มีการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร และเคลื่อนย้ายแรงงานและทุนได้อย่างสะดวกมากขึ้น โดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายหรืออพยพของแรงงานด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจส่งผลให้เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นการย้ายถิ่นหลักของประชากรโลกในปัจจุบัน โดยโลกยุคโลกาภิวัตน์ทำให้การขนส่ง สื่อสารและระบบโทรคมนาคมมีความสะดวกและประหยัดมากขึ้น ทำให้ประชากรในพื้นที่ห่างไกลสามารถเดินทางข้ามประเทศได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกัน ระเบียบกฎหมายเกณฑ์ด้านการเข้าเมืองของประเทศต่างๆ ก็มีความเป็นสากลและยืดหยุ่นมากขึ้น ทำให้การย้ายถิ่นระหว่างประเทศโดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่และกำลังเป็นประเด็นด้านการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่สำคัญในโลกยุคปัจจุบัน (จุลชีพ ชินวรรณ, 2528, น. 15)

การพัฒนาของโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่มีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเป็นตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจจึงทำให้เกิดกระแสการพัฒนาของประเทศที่พัฒนาและประเทศที่ด้อยพัฒนาภายใต้ระบบทุนนิยมในประเทศต่างๆ ซึ่งผลการพัฒนาทางเศรษฐกิจนี้เองเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดการอพยพของแรงงานในการแสวงหาโอกาสชีวิตที่ดีกว่าจากประเทศด้อยพัฒนาเข้าไปในประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งนี้ประกอบกับกระแสการย้ายถิ่นข้ามชาติเพิ่มจำนวนมากขึ้นด้วยอัตราเร่งจากหลายปัจจัยทั้งในด้านนโยบายของประเทศต่างๆ ที่เปิดรับแรงงานข้ามชาติมากขึ้น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจนนำไปสู่การขาดแคลนประชากรวัยแรงงานในหลายประเทศ ทั้งนี้รวมถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในภูมิภาคเอเชีย ดังนั้นพลวัตของการย้ายถิ่นที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากปัจจัยภายนอกประเทศดังกล่าว ทำให้ประเทศต่างๆ จำเป็นต้องเร่งปรับตัวในด้านต่างๆ เพื่อลดปัญหาความไม่สมดุลของอุปสงค์และอุปทานด้านแรงงานของประเทศในอนาคต (อุษามาต เสียมภักดี, 2555, น. 7)

สิงคโปร์เป็นประเทศหนึ่งที่มีนโยบายในการต้องการแรงงานต่างชาติเข้าไปทำงานในประเทศ และอีกด้านหนึ่งมีข้อบังคับที่เกี่ยวกับแรงงานต่างชาติที่เข้าไปทำงานใน

สิงคโปร์ ทั้งนี้ข้อบังคับดังกล่าวถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อไม่ให้แรงงานต่างชาติดำเนินการมีผลกระทบต่อคนสิงคโปร์ นโยบายในการนำเข้าแรงงานต่างด้าวของสิงคโปร์มีความสัมพันธ์กับเรื่องของฐานอำนาจทางการเมือง ซึ่งพรรคพีพีแอล แอคชั่น พาร์ตี (PAP) ของนายกรัฐมนตรีลี เซียน ลุง เคยตกอยู่ภายใต้แรงกดดันให้จำกัดจำนวนแรงงานต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานในสิงคโปร์จากเพราะแรงงานที่เข้ามาส่งผลกระทบต่อการใช้ทรัพยากรของรัฐที่คนสิงคโปร์ควรจะได้รับ หลังสูญเสียที่นั่งในสภาให้กับพรรคฝ่ายค้านในการเลือกตั้งที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตามปัญหาขาดแคลนแรงงานทำให้ประเทศนี้ต้องพึ่งพาคนงานอพยพในหลายอาชีพ แต่มีเสียงสะท้อนจากฐานคะแนนเสียงในการไม่ต้องการให้ชาวต่างชาติมาแย่งงานในประเทศและที่ศึกษาเล่าเรียน รัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติการว่าจ้างแรงงานต่างชาติ (Employment of Foreign Worker Act) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อพิจารณาการให้วีซ่าทำงานในสิงคโปร์ของแรงงานชาวต่างชาติ ซึ่งมีการกำหนดคุณสมบัติต่างๆของแรงงานต่างชาติ เช่น ต้องมีรายได้ต่อเดือน 3,300 ดอลลาร์สิงคโปร์ ขึ้นอยู่กับทักษะความชำนาญในการทำงาน โดยมีการแบ่งเป็นระดับ เป็นต้น ทั้งนี้จุดประสงค์ของนโยบายของรัฐ ก็เพื่อต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการพึ่งพาแรงงานต่างชาติในระยะยาว ด้วยการรักษาสัดส่วนคนงานกลุ่มนี้ให้อยู่ที่ราว 1 ใน 3 ของแรงงานทั้งหมด โดยการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ได้ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับคนท้องถิ่นในสิงคโปร์ว่าเมื่อเงินเดือนของคนในท้องถิ่นเพิ่มขึ้นจากประสบการณ์และความก้าวหน้าในอาชีพ พวกเขาจะไม่เสียเปรียบผู้ถือวีซ่าทำงานซึ่งมีค่าแรงต่ำกว่าแม้ผู้ที่ขาดคุณสมบัติในการขอวีซ่าทำงานจะยังคงประกอบอาชีพในสิงคโปร์ต่อไปได้แต่นายจ้างของคนเหล่านั้นอาจถูกจำกัดโควตาหรือเก็บภาษีบางประเภท (ดวงพร ไชยชนะ, 2552, น. 30-41)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าประเทศสิงคโปร์นั้นได้มีนโยบายในการจำกัดแรงงานต่างชาตินำเข้ามาทำงานในประเทศสิงคโปร์ และอีกด้านหนึ่งก็มีแนวโน้มในความต้องการแรงงานต่างชาติเข้าไปทำงานสิงคโปร์อันเนื่องมาจากปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านโยบายของสิงคโปร์ในเรื่องเกี่ยวกับการนำเข้าแรงงานมีความสัมพันธ์กับเรื่องของอำนาจของฐานทางการเมืองโดยที่การกำหนดนโยบายและการบังคับใช้นโยบายดังกล่าวนั้นมีเรื่องของฐานเสียงเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นในบทความฉบับนี้จะชี้ชวนให้เห็นว่านโยบายที่สิงคโปร์ใช้ในการนำเข้าแรงงานต่างชาตินั้นมีลักษณะอย่างไร ทั้งนี้รวมถึงสถานการณ์แรงงานไทยที่ทำงานอยู่ในประเทศสิงคโปร์ด้วย

นโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของสิงคโปร์

จากลักษณะโครงสร้างของกำลังแรงงานในประเทศสิงคโปร์ที่มีอยู่อย่างจำกัด ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานภายในประเทศจนต้องมีการนำกำลังแรงงานจากต่างประเทศทั้งในระดับผู้ที่มีการศึกษาสูงที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจการเงิน ธนาคาร การสื่อสารคอมพิวเตอร์ ฯลฯ และในระดับผู้มีการศึกษาต่ำสำหรับผู้ใช้แรงงานโดยทั่วไป ซึ่งในระยะแรกๆ รัฐบาลสิงคโปร์พยายามแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงานด้วยการนำเข้าแรงงานจากประเทศมาเลเซีย ผ่านหน่วยงานที่ชื่อว่า BCA Academy เพื่อรับผิดชอบด้านการรับแรงงานจากประเทศมาเลเซียขึ้นมาโดยเฉพาะ แต่ต่อมาประเทศมาเลเซียก็เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานเช่นกัน ส่งผลทำให้ประเทศสิงคโปร์ต้องหันไปนำเข้าแรงงานจากประเทศอื่นแทน เช่น การนำเข้าจากประเทศจีน เกาหลีใต้ มาเก๊า ไต้หวัน และฮ่องกง เป็นต้น (ภรรคพร เล็กขาว, 2555)

สำหรับในปัจจุบันรัฐบาลสิงคโปร์ได้มีการนำเข้าแรงงานจากต่างประเทศเกือบทุกระดับชั้น ทั้งแรงงานที่มีฝีมือและไร้ฝีมือ รวมไปถึงแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในธุรกิจต่างๆ เช่น ธุรกิจการเงินและการธนาคาร ธุรกิจสื่อสาร และธุรกิจด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น โดยแรงงานต่างชาติที่มีฝีมือจะได้รับสิทธิพิเศษกว่าแรงงานทั่วไป โดยจะสามารถพวครอบครัวเข้าไปพำนักระหว่างทำงานในประเทศสิงคโปร์ได้อีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม จากการที่ประเทศสิงคโปร์ต้องประสบกับปัญหาการว่างงานเหมือนกับประเทศอื่นๆทั่วโลก และแม้ว่าอัตราการว่างงานจะอยู่ในระดับเพียงร้อยละ 1-2 แต่รัฐบาลสิงคโปร์ก็ให้ความสนใจที่จะแก้ปัญหาการว่างงานอย่างจริงจัง ดังนั้นจึงจะพบได้ว่าในบางปีรัฐบาลสิงคโปร์ได้มีนโยบายจำกัดจำนวนการนำเข้าแรงงานต่างชาติ โดยใช้วิธีการเพิ่มค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงมากสำหรับแรงงานต่างชาติประเภทที่ต้องการจะลดจำนวนลง ซึ่งจะมีผลทำให้นายจ้างหรือผู้ประกอบการชาวสิงคโปร์ไม่นำเข้าแรงงานต่างชาติเหล่านั้นเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก (พัฒนา กิติอาษา, 2553, น. 29-32).

นโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของรัฐบาลสิงคโปร์ ทางรัฐบาลสิงคโปร์ได้มีการพิจารณานำเข้าแรงงานต่างชาติตามความต้องการของผู้ประกอบการ (Demand-oriented) และภาคการผลิตต่างๆ ดังนั้นผู้ประกอบการและนายจ้างชาวสิงคโปร์จึงมีบทบาทสำคัญต่อนโยบายในการนำเข้าแรงงานต่างชาติเป็นอย่างมาก สำหรับในปี 2562 รัฐบาลสิงคโปร์ได้คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจจะขยายตัว โดย GDP จะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 1.5-2.5 เมื่อเทียบเป็นรายปี ซึ่งลดลงจากที่เคยคาดการณ์ไว้อยู่ที่ร้อยละ 1.5-3.5 คาดว่า

ตัวเลขเติบโตที่น้อยลงนั้นน่าจะเป็นผลมาจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยสำคัญหลายปัจจัยที่จะทำให้เศรษฐกิจของสิงคโปร์ขยายตัวต่อไปได้อย่างเข้มแข็ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และภาคธุรกิจก่อสร้างที่ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะสามารถสร้างตำแหน่งงานใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนมหาศาล ซึ่งแรงงานต่างชาติจะได้รับประโยชน์จากการขยายตัวของธุรกิจการก่อสร้างในประเทศสิงคโปร์เป็นอย่างมาก อาทิ ธุรกิจด้านการดูแลสุขภาพ (Health Care) การก่อสร้างที่พักอาศัย โรงแรมระดับหรู การก่อสร้างสถานกาสิโน การก่อสร้างทางด่วน (Marina Coastal Expressway) การก่อสร้างศูนย์กีฬา การต่อเรือและซ่อมเรือ รวมไปถึงการขยายตัวของธุรกิจร้านอาหาร และธุรกิจสปา เป็นต้น (สถานเอกอัครราชทูต ณ สิงคโปร์, 2562)

ทั้งนี้ สิงคโปร์ได้มีการกำหนดนโยบายในการอนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศอย่างจำกัด โดยผู้ที่ประสงค์ที่จะเข้ามาทำงานต้องถือบัตรอนุญาตในการทำงาน ซึ่งบัตรต่างๆขึ้นอยู่กับคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าทำงานโดยมีนายจ้างเป็นผู้ให้การสนับสนุนในการขอใบอนุญาต โดยมีความเข้มงวดในการต่อใบอนุญาตทำงานทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็น กลุ่มผู้ที่มีความชำนาญในระดับวิชาชีพ (Professional) กลุ่มคนที่มีทักษะและกึ่งทักษะในการทำงาน (Skilled and Semi-Skilled Workers) และ กลุ่มผู้ที่ได้รับการยกเว้นและทำงาน Visit Pass มีการปรับเปลี่ยนค่าธรรมเนียมการจ้างแรงงานต่างชาติ (Levy) และต่อสำหรับ S Pass และ Work permits (WP) ทุกๆ 6 เดือน ตลอดจนลดโควตาการจ้างแรงงานต่างชาติร้อยละ 10-15 (พัฒนา กิติอาษา, 2553, น. 22) โดยภายใต้ใบอนุญาตทำงานประเภท Work Permit สิงคโปร์ได้กำหนดสาขาธุรกิจที่อนุญาตให้ แรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานเป็น 5 สาขา ดังนี้ 1) การก่อสร้าง 2) อยู่ต่อเรือ 3) งานรับใช้ในบ้าน 4) การผลิต และ 5) บริการ หรือ Services โดยไทยอยู่ในกลุ่มประเทศ Non-Traditional Source (NTS) ซึ่ง อนุญาตให้ทำงานเฉพาะใน 3 สาขาแรก และไม่สามารถทำงานในสาขาแรงงานภาคบริการ เช่น ผู้ประกอบการ อาหาร ฯลฯ ได้ ในขณะที่ กลุ่มประเทศ Traditional Source (TS) คือ มาเลเซีย ซึ่งสิงคโปร์อนุญาตให้แรงงาน ในกลุ่มนี้ทำงานได้ทั้ง 5 สาขา นอกจากนี้ สิงคโปร์ได้แบ่งสัดส่วนโควตาการจ้างงานพิเศษในสาขาธุรกิจ 5 สาขา ให้เงินประมาณร้อยละ 5-10 ดังนั้น ปัจจุบัน โดยทั่วไปแล้วแรงงานของไทยไม่สามารถทำงานภาคบริการได้ นอกจากนี้

จะได้รับเงินเดือนสูงกว่า 1,800 ดอลลาร์สิงคโปร์จึงจะได้รับใบอนุญาตทำงานประเภท S Pass (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2555)

สำหรับนายจ้างเองต้องมีส่วนรับผิดชอบในการจ้างแรงงานต่างชาติโดยเฉพาะแรงงานไร้ฝีมือหรือกึ่งฝีมือ โดยนายจ้างต้องเสียภาษีแรงงานต่างชาติ (Levy Tax) ต่อการจ้างแรงงานต่างชาติ 1 คน และต้องมีการจ้างแรงงานต่างชาติในสัดส่วนที่กำหนดตามเพดานการพึ่งพา (Dependency Ceiling) ซึ่งสามารถดูรายละเอียดได้ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงานของสิงคโปร์ อีกทั้งนายจ้างต้องทำประกันสุขภาพให้แก่แรงงานต่างชาติ วงเงินต้องอย่างต่ำไม่น้อยกว่า 15,000 ดอลลาร์สิงคโปร์ต่อปี และประกันอุบัติเหตุวงเงินอย่างต่ำ 40,000 ดอลลาร์สิงคโปร์ นอกจากนี้นายจ้างต้องจัดหาที่อยู่ให้แรงงานอยู่เป็นหลักแหล่งตามเขตที่รัฐจัดไว้ และที่กักต้องได้รับมาตรฐานตามที่กระทรวงแรงงานกำหนด และยังคงจ่ายเงินเพื่อพัฒนาทักษะแรงงานต่างชาติที่เรียกว่า ภาษี Skill Development Levy เข้ากองทุน SDF (Skills Development Fund) อีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2556)

ปัจจุบัน มีแรงงานต่างชาติในสิงคโปร์ที่ถือใบอนุญาตทำงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศในภูมิภาคเอเชียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งไทยและอินเดีย ทำให้สังคมสิงคโปร์เริ่มมีกระแสต่อต้านแรงงานต่างชาติเหล่านี้มากขึ้น เนื่องจากรวมว่าเป็นการเข้ามาแย่งงานคนในประเทศ หรือทำให้ค่าจ้างแรงงานบางประเภทที่นิยมจ้างคนต่างชาติมาทำลดลงหรือไม่เพิ่มขึ้น ซึ่งกระทบต่อคนสิงคโปร์ที่ประกอบอาชีพนั้นๆ เช่น พนักงานทำความสะอาด และงานใช้แรงงาน เป็นต้น และยังมีปัญหาที่แรงงานเหล่านี้เป็นต้นเหตุของความไม่เป็นระเบียบและเหตุร้ายต่างๆ ในสังคม รวมทั้งก่อให้เกิดความแออัดของระบบขนส่งมวลชน ที่อยู่อาศัย และอำนวยความสะดวกอื่นๆ ชาวสิงคโปร์ได้เริ่มเรียกร้องให้มีการลดการพึ่งพาแรงงานต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลสิงคโปร์ที่ได้เริ่มมีการเข้มงวดการอนุญาตให้แรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานในสิงคโปร์ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยและข้อจำกัดด้านสังคม (Social limit) แต่จริงๆ แล้ว แรงงานต่างชาติยังเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อสิงคโปร์เนื่องจากแรงงานเหล่านี้สามารถเข้ามาช่วยเติมเต็มการทำงานในบางสาขาที่ชาวสิงคโปร์เองไม่ยอมทำ โดยเฉพาะงานในภาคการก่อสร้าง หรืองานในธุรกิจบริการบางประเภท แต่ก็ยังมีการใช้ระบบโควตาในการนำเข้าแรงงานต่างชาติอยู่ต่อไปโดยเปลี่ยนแปลงจำนวนมากขึ้นอยู่กับ

ภาวะเศรษฐกิจของสิงคโปร์ (กองวิจัยตลาดแรงงาน ฝ่ายวิเคราะห์ตลาดแรงงาน, 2553, น. 34-36)

อย่างไรก็ตามปัจจุบันยังคงมีอัตราการจ้างงานชาวต่างชาติในสิงคโปร์เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยจะเห็นได้จากจำนวนของชาวต่างชาติที่ได้รับสิทธิเป็นพลเมืองของสิงคโปร์มากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งทำให้เห็นว่านโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของประเทศสิงคโปร์ ได้ส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านบวกและด้านลบ โดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อดีนโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของประเทศสิงคโปร์

1.1 เกิดแรงงานทดแทนในงานที่ชาวสิงคโปร์ท้องถิ่นไม่ทำ อย่างเช่นงาน 3D ได้แก่ งานสกปรก (Dirty) งานเสี่ยง (Dangerous) และงานยากลำบาก (Difficult) โดยเฉพาะงานในภาคการก่อสร้าง หรืองานในธุรกิจบริการบางประเภท กล่าวคือประชากรของประเทศสิงคโปร์ที่มีความพยายามพัฒนาตนเองเข้าไปมีตำแหน่งงานในตลาดแรงงานระดับบนมากกว่าในระดับล่าง ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงาน ลักษณะเช่นนี้ได้เกิดขึ้นในประเทศสิงคโปร์มีลักษณะของตลาดแรงงานที่มีโครงสร้างสองระดับ ก่อให้เกิดการนำเข้าแรงงานต่างชาติซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อดีอย่างหนึ่ง

1.2 การจำกัดจำนวนแรงงานไม่ให้มีแรงงานชาติใดชาติหนึ่งมากเกินไป เนื่องจากมีการกำหนดสัดส่วนในการจ้างแรงงานต่างชาติจากประเทศ รวมไปถึงมีการกำหนดค่าธรรมเนียม (levy) ทั้งนี้จะเป็นการทำให้ประเทศสิงคโปร์ลดพึ่งพาแรงงานจากประเทศนั้นๆเป็นหลักได้ แตกต่างจากประเทศไทยที่ไม่มีการจำกัดจำนวน ทำให้จะเห็นว่ามีความแข็งแรงจากประเทศเพื่อนบ้านหลังไหลเข้ามาเป็นแรงงานในประเทศเป็นจำนวนมาก

1.3 เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมในประเทศสิงคโปร์ หากมองในมุมนี้ก็นับว่าเป็นการดีที่จะสร้างความหลากหลายให้เกิดขึ้นภายในสังคมทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิถีชีวิตต่างๆซึ่งอาจจะกลายมาเป็นอัตลักษณ์ของประเทศสิงคโปร์ ที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การมีศักยภาพที่ดีในการรองรับการเข้ามาของคนจากภูมิภาคต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มคนจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งสิงคโปร์อาจจะได้ประโยชน์จากจุดนี้ เช่น ในเรื่องของพัฒนาทางด้านภาษา การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆในการที่จะสื่อสารกับคนหลายๆชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น ซึ่งอาจจะสร้างความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนให้กับประเทศได้ ที่ไม่เพียงเฉพาะการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ แต่อาจกลายเป็นศูนย์กลาง Talent Hub ในเอเชีย (สุदारตัน โยธาบริหาร, 2557) ด้วยความหลากหลายดังกล่าวอาจนำไปสู่ส่งผลกระทบต่อโอกาสในการพัฒนาและบริการ

ใหม่ๆ ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และยังช่วยยกระดับสภาพความเป็นอยู่ของคนในประเทศให้ดีขึ้น

1.4 นโยบายดังกล่าวส่งผลดีต่อการจัดการระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Management) สามารถที่จะคัดเลือกและจัดสรรคนภายในประเทศให้เกิดความมีระบบ ง่ายต่อการดูแล ควบคุม และจัดการหากเกิดปัญหา เช่น ในเรื่องของแรงงานระดับ Work permit ที่มีนายจ้างดูแล หากเกิดอุบัติเหตุ หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการทำงาน รัฐก็จะสามารถติดตามได้จากตัวนายจ้าง ทำให้เกิดความรวดเร็วและเกิดการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของสิงคโปร์

2.1 เมื่อมีชาวต่างชาติเข้ามาอยู่ในสิงคโปร์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อาจสร้างความกังวลให้กับคนท้องถิ่นในสิงคโปร์ ทั้งในเรื่องของการเข้ามาแย่งงานในระดับ S-Pass และ E-Pass หรือจะเป็นในเรื่องของความไม่พอใจที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับแรงงานต่างชาติมากกว่าประชาชนของตัวเองทั้งในเรื่องของสวัสดิการ สิทธิพิเศษต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้การหลั่งไหลเข้ามาของ ชาวต่างชาติยังเป็นปัจจัยที่ทำให้อัตราค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ในสิงคโปร์สูงขึ้นหรือมีค่าครองชีพที่สูงขึ้น อันเนื่องมาจากเกิดกระแสการบริโภคนิยม การใช้เงินที่มีความหมุนเวียน ส่งผลไปยังค่านิยมในการใช้จ่ายเงินของคนในประเทศด้วย

2.2 สิงคโปร์มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาแรงงานต่างประเทศเพื่อให้อุตสาหกรรมกับเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้เกิดการขยายตัวของกลุ่มประชากร แต่เนื่องด้วยการมีพื้นที่ของประเทศที่จำกัด แม้ว่าจะมีการถมทะเลเพิ่มขึ้น แต่ก็เห็นได้ว่าความเจริญยังมีความกระจุกตัวอยู่เฉพาะใจกลางเมืองเท่านั้น ก่อให้เกิดความแออัดคับแคบในชุมชน เห็นได้ชัดจากการใช้บริการขนส่งสาธารณะต่างๆ ที่คราคร่ำไปด้วยผู้คนจำนวนมากมายมหาศาล หรือจะเป็นในเขตที่อยู่อาศัย และสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ ไม่เพียงเท่านั้นอาจจะนำไปสู่ปัญหาสังคมได้อีก เช่นปัญหาการแย่งชิงทรัพยากร ความไม่ยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรม การกดขี่ แบ่งชนชั้น เป็นต้น

2.3 นโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติอาจจะก่อให้เกิดความขัดแย้งทางเชื้อชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการแบ่งชนชั้นก็ดี หรือจะเป็นในเรื่องของการเหยียดเชื้อชาติ เนื่องจากก่อให้เกิดความหลากหลายระหว่างเชื้อชาติในประเทศ การที่มีการพยายามจำกัดงานในประเภท work permit ให้กับกลุ่มประเทศต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ 1) กลุ่มประเทศ Tradition Sources (TS) ได้แก่ มาเลเซีย จีน ที่ได้รับอนุญาต

ให้ทำงานได้ในทุกภาคส่วน 2) กลุ่มประเทศ Non- Tradition Sources (NTS) ได้แก่ ไทย อินเดีย บังคลาเทศ ศรีลังกา พม่า ฟิลิปปินส์อินโดนีเซียและปากีสถาน ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานเพียงในภาคการอุตสาหกรรมและทำงานในบ้านเท่านั้น และ 3) กลุ่มประเทศ North Asian Sources (NAS) ได้แก่ ฮองกง มาเก๊า เกาหลีใต้และไต้หวัน สำหรับภาคการผลิตและการบริการ ซึ่งจะเห็นว่ามีการกีดกันเสรีภาพในการทำงาน และมีการจำกัดเชื้อชาติแยกเข้าไปอีกในบางประเภทงาน เช่น อย่างในงานรับใช้ในบ้าน ที่จะมีการเลือกปฏิบัติต่อคนผิวสี อาทิ ชาวศรีลังกา บังคลา ที่คนสิงคโปร์มักจะปฏิเสธ เพราะเห็นว่ามี ความสกปรก ไม่สะอาด เป็นต้น

2.4 การเรียกเก็บค่า Levy เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้บริษัทและอุตสาหกรรมต่างๆ ที่พึ่งพาแรงงานชาวต่างชาติประสบปัญหาในการหาแรงงานชาวสิงคโปร์ และเป็นการเพิ่ม ต้นทุนการดำเนินกิจการ/การผลิตที่จะส่งผลให้บริษัท/ผู้ผลิตมีประสิทธิภาพในการแข่งขัน การส่งออกไปยังต่างประเทศลดลง อีกทั้งผู้บริโภคภายในประเทศจะต้องรับภาระ ค่าใช้จ่ายสินค้าที่เพิ่มขึ้นด้วย

สถานการณ์แรงงานไทยในสิงคโปร์

จากสถานการณ์แรงงานไทยในต่างประเทศของกรมการจัดหางาน (กรมการจัดหางาน, 2560) พบว่า แรงงานไทยยังคงมีการเดินทางออกไปทำงานในต่างประเทศใน แนวโน้มที่เป็นบวก เนื่องจากแรงงานไทยยังคงเป็นที่ต้องการของนายจ้างในต่างประเทศ อย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2559 มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ทั้งหมดจำนวน 114,437 คน โดยเฉพาะแรงงานประเภทฝีมือและกึ่งฝีมือ ซึ่งเป็นที่ต้องการเป็นอย่างมาก ในประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ที่ถือได้ว่าเป็นจุดหมายปลายทางหนึ่งของแรงงานไทยที่ ต้องการเข้าไปเป็นแรงงาน รองจากประเทศเกาหลีใต้และประเทศไต้หวัน ที่แรงงานไทย เดินทางไปทำงานมากเป็นอันดับที่ 1 ตามลำดับ (กรมการจัดหางาน, 2560)

สำหรับสาเหตุที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงานในประเทศสิงคโปร์นั้น เนื่องจาก ประเทศสิงคโปร์มีประชากรน้อย แต่เศรษฐกิจขยายตัวสูง ขณะเดียวกันประเทศสิงคโปร์ ยังมีโครงการลงทุนขนาดใหญ่จากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เช่น การก่อสร้างสถาน คาสโน การก่อสร้างโรงแรมขนาดใหญ่ และการก่อสร้างคอนโดมิเนียมและที่อยู่อาศัย เป็นต้น ส่งผลทำให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานภายในประเทศเป็นอย่างมาก จนรัฐบาล สิงคโปร์ต้องมีนโยบายนำเข้าแรงงานจากต่างประเทศ เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลน แรงงาน โดยข้อมูลด้านแรงงานของสิงคโปร์ตั้งแต่ปี 2557 พบว่าสิงคโปร์มีการจ้างงาน

(Employment) ร้อยละ 66.7 เป็นการจ้างงานคนท้องถิ่น และร้อยละ 33.3 เป็นชาวต่างชาติ ของการจ้างงาน (Employment) ทั้งหมด (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2555) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์ต้องพึ่งพาแรงงานต่างชาติในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ผลจากการที่แรงงานต่างชาติเข้าไปมีบทบาทในระบบเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของชาวสิงคโปร์อย่างมาก รัฐบาลสิงคโปร์จึงต้องมีการแถลงนโยบายเกี่ยวกับแรงงานต่างชาติต่อรัฐสภาเป็นประจำเกือบทุกปี ซึ่งเป็นเรื่องของการปรับลดค่าธรรมณียම්ที่เรียกเก็บจากแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือ (Unskilled Workers) และสำหรับแรงงานต่างชาติที่ทำงานภายในบ้าน (Foreign Domestic Workers) เนื่องจากชาวสิงคโปร์ต้องพึ่งพาแรงงานต่างชาติประเภทนี้เป็นจำนวนมาก (ลักษณะ สิริเวชประเสริฐ, 2546, น.9-15)

ปัจจุบันมีแรงงานไทยเข้าไปทำงานในประเทศสิงคโปร์จำนวน 20,000 คน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคก่อสร้าง ร่องลงมา เป็นภาคอุตสาหกรรมการผลิต และบำรุงรักษา ภาคงานเรือ และภาคเกษตร ตามลำดับ โดยถือใบอนุญาตการทำงานประเภท Work Permit ส่วนภาคบริการและอื่น ๆ จะถือใบอนุญาตการทำงานประเภท S Pass หรือ Employment Pass และสำหรับสถานการณ์การจ้างงานแรงงานไทยในสิงคโปร์ในปัจจุบัน พบว่า การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมเป็นการเพิ่มผลผลิตการผลิตโดยการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมลดการใช้กำลังแรงงานแต่เพิ่มประสิทธิภาพของแรงงานแทน แรงงานไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาตัวเองอยู่เสมอจากช่างฝีมือพื้นฐาน เป็นช่างฝีมือขั้นสูง จนถึงระดับหัวหน้างาน (ข่าวสด, 2562)

ปัญหาของแรงงานไทยในสิงคโปร์

จากการศึกษาสถานการณ์แรงงานไทยในสิงคโปร์ จะเห็นได้ว่า ยังคงมีการเดินทางไปทำงานของแรงงานไทยอย่างต่อเนื่องแต่มีจำนวนลดน้อยลง เนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจโลกชะลอตัว ประกอบกับการเกิดสงครามการค้าระหว่างสหรัฐกับจีนที่ยืดเยื้อ ที่เป็นตัวแปรสำคัญในการเติบโตทางเศรษฐกิจของแทบทุกประเทศบนโลก ปัญหาเบริกซ์ติระหว่างสหราชอาณาจักรกับสหภาพยุโรป (อียู) ที่แนวโน้มการฟื้นจากสหภาพแบบ "ไม่มีข้อตกลง" ตลอดจนประเด็นข้อพิพาททางการค้าระหว่างญี่ปุ่นกับเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจในเอเชีย และสถานการณ์วุ่นวายทางการเมืองในฮ่องกง ที่เป็นหนึ่งในจุดยุทธศาสตร์ทางการค้าและธุรกิจที่สำคัญของโลก (เดลินิวส์,2562) จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์เกิดการผันผวนอย่างหนักในรอบ

10 ปี และมีผลต่อการกำหนดนโยบายภายในประเทศ โดยรัฐบาลสิงคโปร์ได้มีนโยบายให้ผู้ประกอบการลดการพึ่งพากำลังแรงงาน เพิ่มผลิตภาพการผลิตโดยการเพิ่มคุณภาพบุคลากรทุกระดับ งานนวัตกรรม มุ่งเน้นให้ชาวสิงคโปร์เป็นแกนนำขององค์กรเพื่อให้ชาวสิงคโปร์มีงานทำที่ดี มีรายได้สูง และเริ่มเข้มงวดเรื่องกฎหมายแรงงานต่างชาติ เช่น กฎหมายเข้าเมือง ภาษี ประกอบกับมีค่าครองชีพสูง ทำให้แรงงานไทยที่เคยอยู่ในสิงคโปร์เกือบแสนคน ทายอกกลับไปทำงานต่อยังประเทศที่สาม จนปัจจุบันในสิงคโปร์มีแรงงานไทยเหลืออยู่ประมาณ 3 หมื่นคน สถานการณ์ดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่รัฐบาลไทยควรให้ความสนใจติดตามดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานไทยในประเทศสิงคโปร์ ภายใต้การเปิดประชาคมอาเซียนในปัจจุบัน (วิรวินท์ ศรีโหมด, 2560)

โดยผลกระทบของนโยบายลดจำนวนแรงงานต่างชาติที่มีต่อแรงงานไทยในด้านบวกนั้น แรงงานไทยส่วนใหญ่ในสิงคโปร์อยู่ในภาคก่อสร้าง และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งยังเป็นที่ต้องการในภาคอุตสาหกรรมทั้ง 2 ประเภท ทำให้นโยบายดังกล่าวไม่มีผลกับแรงงานไทยโดยตรง เนื่องจากจำนวนแรงงานไทยที่ทำงานอยู่ในประเทศสิงคโปร์น้อยกว่าแรงงานอินเดีย บังคลาเทศและจีน ดังนั้นจึงไม่มีข้อกำหนดอื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในระเบียบการขอใบอนุญาตการทำงานแต่ละประเภท ส่วนผลกระทบในด้านลบ จะเห็นได้ว่าการเพิ่มระเบียบการขอใบอนุญาตการทำงานประเภท S-Pass และ Employment Pass ทำให้คนไทยที่จะมาทำงานในตำแหน่งต่างๆ ภายใต้ใบอนุญาตทั้ง 2 ประเภทจะต้องเผชิญกับปัญหาเรื่องคุณสมบัติการศึกษา ประสบการณ์ และการนำผู้ติดตาม ทำให้ขั้นตอนที่ยุ่งยากในการเข้ามาทำงานในประเทศสิงคโปร์เพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม นอกจากสถานการณ์ภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อแรงงานไทยในสิงคโปร์แล้ว ยังมีปัญหาในเรื่องของการคุ้มครองและจัดการแรงงานไทยในสิงคโปร์ โดยลักษณะของปัญหาแรงงานไทยในสิงคโปร์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากนายจ้าง

1.1 นายจ้างไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้าง เช่น ไม่จ่ายค่าจ้างค่าล่วงเวลา หรือเลิกจ้างก่อนครบสัญญา เป็นต้น

1.2 ค่าจ่ายค่าจ้างและสิทธิประโยชน์อื่นๆ เนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจ เช่น ผู้รับเหมาขั้นต้นไม่จ่ายเงินให้

1.3 ลักลอบจ้างคนงานโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อหลีกเลี่ยงในการจ่ายค่าธรรมเนียมจ้างคนต่างชาติ (Levy)

จัดที่พักให้กับคนงานอย่างไม่เหมาะสม แออัด

1.5 นายจ้างบางรายนำโควตาคนงานไปขายให้แก่ผู้รับเหมา โดยนำคนงานไปให้คนอื่นเช่า

2. ปัญหาที่เกิดจากลูกจ้าง

2.1 การลักลอบเข้ามาทำงานอย่างผิดกฎหมาย

2.2 ไม่เข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของนายจ้าง

2.3 ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับในการทำงาน กฎความปลอดภัย ซึ่งเป็นเหตุให้ถูกลงโทษและอุบัติเหตุ

2.4 หลบหนีนายจ้างก่อนหมดสัญญา

2.5 ประพฤติตนไม่เหมาะสม เช่น ดื่มสุรา ก่อการทะเลาะวิวาท ขาดงานโดยไม่มีเหตุผล ก่ออาชญากรรม ตัดยาเสพติดและให้พักพิงผู้หลบหนีเข้าเมือง

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว เป็นผลให้แรงงานไทยส่วนหนึ่งเกิดข้อเรียกร้องในเรื่องของสิทธิสวัสดิการด้านแรงงาน การหาวิธีเพื่อให้ได้ทำงานต่อ เนื่องจากกฎหมายสิงคโปร์ระบุว่า แรงงานที่ได้รับใบอนุญาตจะทำงานได้เพียง 10 ปี หลังใบอนุญาตหมดอายุ หากประสงค์ต่ออายุการทำงานเพิ่ม จะต้องสอบทักษะทางวิชาชีพเพิ่มขึ้น ถึงจะอยู่ต่อไปได้อีก 10 ปี นอกจากนี้ ภาษา ยังเป็นปัญหาใหญ่ของแรงงานไทย ซึ่งมีผลต่อการเรียกร้องสิทธิแรงงาน รวมถึงการต่อรองอัตราเงินเดือนกับนายจ้าง ถึงแม้ว่าในสิงคโปร์จะมีสำนักงานของผู้แทนแรงงานไทยที่คอยช่วยประสานกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง แต่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ ทั้งนี้พบว่า อัตราการทำงานของแรงงานต่างชาติที่ไม่เท่ากันทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกันระหว่างแรงงาน โดยอัตราค่าแรงงานในสิงคโปร์ แรงงานไทยจะได้ประมาณ 25 เหรียญดอลลาร์สิงคโปร์/วัน (8ชั่วโมง) ส่วนค่าแรงงานจีนประมาณ 60-70 เหรียญดอลลาร์สิงคโปร์/วัน แรงงานบังกลาเทศประมาณ 18 เหรียญดอลลาร์สิงคโปร์/วัน ซึ่งการคิดอัตราค่าแรงงานที่ไม่เท่ากันนี้ มีวิธีคิดจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และค่าเงินของแต่ละประเทศต้นทาง แม้จะทำงานในตำแหน่งเดียวกันและมีทักษะเพิ่มขึ้นก็ตาม จะเห็นได้ว่ามีหลากหลายปัญหาและเหตุผลหลายประการที่ทำให้แรงงานไทยในสิงคโปร์มีจำนวนลดลง เพราะไม่สามารถอยู่ได้ในสภาวะที่ประเทศสิงคโปร์มีค่าครองชีพสูงมาก ซึ่งปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงไม่เป็นธรรมต่อแรงงานไทย ปัจจุบัน (วิรวินท์ ศรีโหมด, 2560)

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบแรงงานไทยกับแรงงานต่างชาติจากประเทศคู่แข่งอื่นๆ แล้วพบว่า แรงงานไทยส่วนใหญ่จะมีฝีมือดีกว่า และเรียนรู้การทำงานได้รวดเร็วกว่า นอกจากนี้แรงงานไทยยังเชื่อฟังนายจ้างมากกว่าแรงงานจากประเทศอื่นๆ ส่งผลทำให้นายจ้างชาวสิงคโปร์เลือกใช้แรงงานไทยมากกว่าแรงงานจากประเทศคู่แข่งในประเภทงานเดียวกัน ทั้งนี้กระทรวงแรงงาน ได้มีการช่วยเหลือและให้ความสนใจในเรื่องของการคุ้มครองแรงงานไทยในสิงคโปร์ โดยมีนโยบายคอยติดตามดูแลสิทธิให้แก่แรงงานในต่างประเทศ ส่วนในเรื่องของสวัสดิการเป็นเรื่องที่รัฐบาลในแต่ละประเทศเป็นผู้กำหนด ซึ่งในสิงคโปร์ถือว่ามีความชัดเจนในเรื่องของกฎหมายสวัสดิการค่าจ้างที่มีความเหมาะสมอยู่แล้ว ซึ่งหากไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการทำงาน ทางกระทรวงฯ ได้มีการประสานงานกับทางสถานทูตไทยในสิงคโปร์ให้ช่วยดูแลในเรื่องดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ โดยได้มีการติดตามเยี่ยมคนไทยที่ไปทำงาน รวมถึงสอบถามดูแลด้านคุณภาพ สุขภาพ ชีวิตความเป็นอยู่ และมักร่วมจัดกิจกรรมต่างๆ กับกลุ่มแรงงานไทยอีกด้วย อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแรงงานไทยในสิงคโปร์นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า รัฐบาลไทยเองควรมีการสนับสนุนให้ แรงงานไทยที่จะไปทำงานในประเทศสิงคโปร์มีความพร้อมด้วยการเสริมสร้างทักษะความสามารถอันจะเกิดผลประโยชน์ต่อแรงงานไทย เช่น ทักษะอาชีพ ทักษะภาษา โดยอาจจัดให้มีโครงการฝึกอบรม เพื่อให้แรงงานมีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารระหว่างนายจ้างและลูกจ้างเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

สรุป

สิงคโปร์นับได้ว่าเป็นประเทศที่มีแรงงานต่างชาติทำงานอยู่มากที่สุดในอาเซียน ด้วยสาเหตุจากการที่เศรษฐกิจของสิงคโปร์เติบโตอย่างต่อเนื่อง คนสิงคโปร์มีการศึกษาดี ขึ้น ต้องการชีวิตความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย และหลีกเลี่ยงการทำงานที่ต้องใช้พละกำลังมาก รวมถึงอัตราการเกิดของคนสิงคโปร์ที่ลดลง สิงคโปร์จึงต้องพึ่งพาแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานในทุกสาขาอาชีพทั้งแรงงานมีฝีมือและไร้ฝีมือ ประเทศสิงคโปร์จึงกลายเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับทุนมนุษย์เป็นอย่างมาก จากข้อมูลสถิติพบว่า สิงคโปร์คืออันดับ 1 ประเทศที่น่าทำงานและอยู่อาศัยมากที่สุดสำหรับชาวต่างชาติ (Catherine Bosley, 2018) โดยในปี 2017 ประเทศสิงคโปร์มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 5.6 ล้านคน ซึ่งกว่า 2 ล้านคนมีสัญชาติต่างชาติ แม้แรงงานต่างชาติได้หลังไหลเข้าไปทำงานในประเทศสิงคโปร์เป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่สิงคโปร์ยัง

สามารถจัดการและควบคุมคุณภาพและประสิทธิภาพของแรงงานได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐบาลของสิงคโปร์มีการดำเนินนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจแบบ knowledge-based economy ที่เน้นการพัฒนาศักยภาพของแรงงาน เทคโนโลยี และประสิทธิภาพการผลิต โดยการให้เงินอุดหนุนธุรกิจเอกชนในการเพิ่มทักษะของแรงงานให้เป็นแรงงานที่มีฝีมือสามารถใช้เทคโนโลยีขั้นสูง รวมถึงอุดหนุนการพัฒนานวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อทดแทนการจ้างแรงงาน อีกทั้งนโยบายบริหารแรงงานต่างชาติของสิงคโปร์ที่ดูวางรากฐานมาอย่างยาวนาน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2556) ซึ่งมีการกำหนดเงื่อนไขการใช้แรงงานต่างชาติอย่างเคร่งครัดตามทักษะฝีมือและประเภทอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังมีการกำหนดเชื้อชาติของแรงงานที่สามารถเข้าไปทำงานในแต่ละภาคธุรกิจ

อย่างไรก็ตาม นโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติของประเทศสิงคโปร์ไม่เพียงแต่นำผลประโยชน์ในพัฒนาประเทศเพียงอย่างเดียว ในขณะที่เดียวกันก็มีผลกระทบทางด้านลบต่อทั้งประชากรท้องถิ่นของสิงคโปร์เอง และแรงงานชาวต่างชาติเฉพาะแรงงานไทย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเข้ามาแย่งงานและก่อปัญหาทางสังคม โดยล่าสุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของสิงคโปร์ประกาศนโยบายเกี่ยวกับการควบคุมแรงงานต่างชาติในประเทศสิงคโปร์ โดยระบุว่า นับจากนี้ไปรัฐบาลสิงคโปร์ จะจำกัดจำนวนแรงงานต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศให้มากขึ้น พร้อมกับบรรณรงศ์ให้บริษัทห้างร้านทั้งหลายในสิงคโปร์ลดการพึ่งพาแรงงานจากต่างชาติลง หลังจากที่ประเด็นปัญหาเรื่องแรงงานต่างชาติ กลายเป็นประเด็นร้อน ที่มีการถกเถียงกันในสังคมสิงคโปร์มาเป็นเวลานาน เนื่องจากชาวสิงคโปร์ส่วนใหญ่มองว่า แรงงานต่างชาติ คือสาเหตุสำคัญที่ทำให้ราคาอสังหาริมทรัพย์ในสิงคโปร์รวมถึงค่าครองชีพ ปรับสูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อชาวสิงคโปร์ ซึ่งแนวโน้มการจ้างงานแรงงานต่างชาติของสิงคโปร์เริ่มมีทิศทางที่จะปรับลดลง ซึ่งปัญหาดังกล่าวไม่ได้เกิดจากสภาวะทางเศรษฐกิจโลกที่เกิดการชะลอ แต่ยังมีสาเหตุมาจากโครงสร้างทางประชากรของสิงคโปร์เองที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่ทำให้รัฐบาลสิงคโปร์ต้องแก้ปัญหาด้วยการพึ่งพิงแรงงานจากกลุ่มผู้สูงอายุดังกล่าว และปัญหาดังกล่าวยังได้ผลกระทบต่อแรงงานไทยที่ได้กลายเป็นเงื่อนไขให้แรงงานไทยเข้ามาทำงานในประเทศสิงคโปร์มีจำนวนลดลงอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ได้มีการคาดการณ์ว่า หากรัฐบาลใช้นโยบายจำกัดการจ้างแรงงานต่างชาติต่อไปอีก อาจจะทำให้บริษัทต่างๆ ได้รับความกระทบต่อไป แม้ว่าบริษัทต่างๆจะหันมาจ้างงานจากคนท้องถิ่น แต่คนท้องถิ่นก็หางานทำน้อยลง

ส่งผลให้การเติบโตของผลผลิตลดลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของสิงคโปร์ในระยะยาวก็เป็นได้ในอนาคตอันใกล้ (สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงสิงคโปร์, 2558)

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมการจัดหางาน.(2560). *ยุทธศาสตร์การบริหารการจัดการส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ พ.ศ. 2560-2564*. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2562,จาก https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/overseas_th/d17d347e6d37f277e6a5a9982f19d879.pdf
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.(2555). *ข้อมูลการค้าระหว่างไทย-สิงคโปร์*. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.dtn.go.th/files/58/asia/Singapore/3.pdf>
- กองวิจัยตลาดแรงงาน ฝ่ายวิเคราะห์ตลาดแรงงาน. (2553). *เงื่อนไขเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.
- ข่าวสด.(2562). *ก.แรงงาน ตรวจเยี่ยมแรงงานไทยที่สิงคโปร์ หวังขยายตลาดแรงงาน*. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2562, จาก https://www.khaosod.co.th/pr-news/news_2468165
- จุลชีพ ชินวรรณ. (2528). *แนวคิดใหม่ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงพร ไชยชนะ. (2552). *คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานไทยในสิงคโปร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เดลินิวส์. (2562). *เศรษฐกิจสิงคโปร์ส์่อเค้าถดถอยในปีี้*. สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.dailynews.co.th/foreign/725584>
- พัฒนา กิติอาษา. (2553). *“คนไกลบ้าน” คำให้การของคนไทยในสิงคโปร์*. กรุงเทพฯ : กระทรวงต่างประเทศ สถานเอกอัครราชทูต ณ สิงคโปร์.

- พัฒนา กิติอาษา. (2553). **โรคไหลตายกับสุขภาพแรงงานไทยในสิงคโปร์: รายงานการ ประชุมกลุ่มย่อย**. กรุงเทพฯ : สถานเอกอัครราชทูต ณ สิงคโปร์.
- ภรรคพร เล็กขาว. (2555). **แบบรายงานการไปศึกษา ฝึกรวม ดูงาน ประชุม สัมมนา ปฏิบัติการวิจัยและการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ**. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2562, จาก <file:///C:/Users/JTPs/Downloads/hits193.pdf>
- ลักษณา สิริเวชประเสริฐ. (2546). **การจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานสิงคโปร์**. กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน.
- วิรวินท์ ศรีโหมด. (2560). **“ทำงาน 10 ปี ค่าแรง-คุณภาพชีวิตเท่าเดิม” เสี่ยงสะท้อน จากแรงงานไทยในสิงคโปร์**. สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.posttoday.com/politic/report/482012>
- ศรัณยา บุนนาค. (2528). **แรงงานไทยในสิงคโปร์**. กรุงเทพฯ: โครงการศึกษานโยบาย สาธารณะ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- สถานเอกอัครราชทูต ณ สิงคโปร์.(2562). **สิงคโปร์คาดการณ์ GDP ประจำปี 2562 เติบโตอยู่ที่ 1.5-2.5%**. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2562, จาก https://globthailand.com/singapore_0039/
- สุदारัตน์ โยธาภิบาล.(2557). **สิงคโปร์กับสงครามการแย่งชิงคนเก่งทั่วโลกสู่ “ศูนย์ กลางคนเก่ง สิงคโปร์” : บทเรียนและความท้าทายสู่แนวทางสร้าง “ศูนย์ กลางคนเก่งภาครัฐไทย” ในบริบทอาเซียน**. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*,31(2).มหาวิทยาลัยขอนแก่น,ขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2556). **การบริหาร จัดการแรงงานต่างชาติในสิงคโปร์**. สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/491343>
- สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงสิงคโปร์.(2558). **แรงงานต่อเศรษฐกิจ สิงคโปร์**. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2562, จาก https://www.ditp.go.th/contents_attach/93680/93680.pdf

อุษามาศ เสียมภักดี. (2555). *การบรรยายเรื่อง แนวคิดการเมืองที่ว่าด้วยการย้ายถิ่นระหว่างประเทศ*. คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาต่างประเทศ

Catherine Bosley.(2018). These Are the Best Countries to Live and Work in—And to Boost Your Salary. Retrieved from <https://www.bloomberg.com/news/articles/2018-10-10/want-a-21-000-raise-hsbc-recommends-you-move-overseas>